

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:

, wonend op
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/3695 van de rechtbank
's-Gravenhage van 16 augustus 2006 in het geding tussen:

appellant,

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 december 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een verzoek van appellant om verlening van het Nederlanderschap afgewezen.

Bij besluit van 12 april 2005 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 augustus 2006, verzonden op 17 augustus 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 27 september 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Bij brief van 10 mei 2007 heeft de Minister van Justitie desgevraagd een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Appellant klaagt dat de rechtbank zijn beroep ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Volgens appelland heeft de rechtbank miskend dat het niet mogelijk is om vanuit de Nederlandse Antillen binnen de gestelde termijn van zes weken beroep in te stellen.

2.2. Vaststaat dat de minister het besluit van 12 april 2005 op die dag aangetekend naar het juiste adres van de gemachtigde van appelland op Sint Maarten heeft verzonden. Voorts staat vast dat appelland per faxbericht van 30 mei 2005, bij de rechtbank op dezelfde datum ingekomen, beroep heeft ingesteld. Op het voorblad van het faxbericht is vermeld dat het volledige document met de bijlagen op dezelfde dag per DHL naar de rechtbank zal worden opgestuurd.

2.2.1. De Afdeling is van oordeel dat het besluit met toezending op 12 april 2005 aan de gemachtigde van appelland op de in artikel 3:41, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht voorgeschreven wijze bekend is gemaakt. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is derhalve aangevangen op 13 april 2005 en geëindigd op 24 mei 2005, zodat de indiening van het beroepschrift op 30 mei 2005 niet tijdig was.

Voor zover appelland heeft aangevoerd dat hij niet van de volle zes weken van de beroepstermijn gebruik kon maken, omdat hij op woont en daardoor het besluit van 12 april 2005 eerst omstreeks 19 april 2005 heeft ontvangen, voorziet de wet, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, niet in een aparte beroepstermijn voor personen die niet

binnen Nederland wonen of verblijven. Voorts heeft de rechtbank evenzeer terecht overwogen dat appellant niet heeft toegelicht waarom het niet mogelijk was om uiterlijk op 24 mei 2005 - al dan niet pro forma - per faxbericht beroep in te stellen. Nu appellant ook overigens geen feiten of omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest, heeft de rechtbank het beroep terecht niet-ontvankelijk verklaard.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter,
en mr. P.A. Offers en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. J.W. Prins, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

w.g. Prins
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007

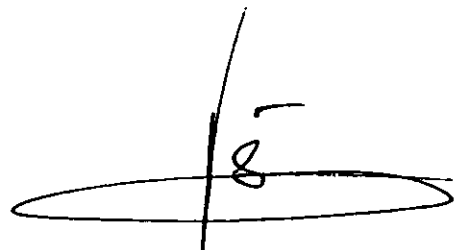
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

363.

Verzonden: **31 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Unit 192 Postbus 3023, 2280 GA Rijswijk

AANTEKENEN

Mevrouw mr. B.P. Hart
P.O. Box 593
Philipsburg
Sint Maarten
NEDERLANDSE ANTILLEN

Bezoekadres:

Sir Winston Churchillaan 293
2288 DC Rijswijk
Infolijn +31 (0)20 889 3045
Fax +31(0)70 370 32 94
Internet www.ind.nl

Unit
Datum
Dossiernummer
Betreft

Nationaliteit en Naturalisatie
12 april 2005
0207-23-6206

geboren op
nationaliteit: Jorjaanse

Geachte mevrouw Hart,

Naar aanleiding van uw bezwaarschrift van 29 november 2004 gericht tegen mijn beslissing van 20 december 2002 inzake de afwijzende beslissing betreffende het verzoek om naturalisatie van uw hierboven genoemde cliënt, deel ik u het volgende mee.

Op 20 april 2001 heeft betrokkene een verzoek om naturalisatie ingediend. De stukken betreffende dit verzoek om naturalisatie zijn eerst op 5 juli 2002 door het Departement van Justitie naar mij toegestuurd.

Bij brief van 20 december 2002 heb ik het verzoek om naturalisatie afgewezen. Eerst op 1 december 2004 ontving ik uw bezwaarschrift d.d. 29 november 2004, waarmee u tegen mijn beslissing van 20 december 2002 bezwaar aantekent.

Een bezwaarschrift dient op grond van artikel 6:7 j° artikel 6:8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) binnen zes weken na de dag waarop de beschikking op het verzoek om naturalisatie is bekend gemaakt, te worden ingediend. Op grond van artikel 6:9 Awb is een bezwaarschrift voorts tijdig ingediend, wanneer het voor het einde van de termijn is ontvangen of indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

In het onderhavige geval eindigde de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift op 3 februari 2003. U heeft de bezwaartermijn van zes weken niet in acht genomen.

Op grond van artikel 6:11 Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaarschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van het bezwaarschrift in verzuim is geweest.

Bij brief van 21 januari 2005 bent u in de gelegenheid gesteld om binnen vier weken na uitreiking van deze brief schriftelijk verschoonbare redenen aan te voeren waarom de wettelijke gestelde bezwaartermijn van zes weken is overschreden. Daarbij heb ik aangegeven dat indien ik niet binnen de genoemde termijn van u heb vernomen, het bezwaarschrift met toepassing van artikel 6:6 Awb zal worden afgedaan.

Naar aanleiding hiervan heeft u op 18 februari 2005 schriftelijk gereageerd. In het bezwaarschrift en in uw brief stelt u dat u en betrokkene vele malen hebben getracht de stand van zaken in het verzoek te achterhalen zowel bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) als bij de autoriteiten op Curaçao en maar pas bij brief van 15 oktober 2004 op de hoogte zijn gesteld van de afwijzende beslissing.

Naar aanleiding hiervan merk ik het volgende op. De stelling dat u en betrokkene vele malen hebben getracht de stand van zaken in het verzoek om naturalisatie van betrokkene te achterhalen heeft u in het geheel niet met bewijsstukken onderbouwd. Voorts blijkt noch uit het geautomatiseerde systeem, noch uit het dossier van de IND dat u of betrokkene vóór 19 augustus 2004 contact hebben opgenomen met de IND om te informeren naar de stand van zaken. Eerst op 19 augustus 2004 blijkt van telefonisch contact tussen betrokkene en een medewerker bij de IND waarbij betrokkene te kennen geeft een aantal malen te zijn verhuisd, maar geen adreswijziging had doorgegeven aan de autoriteiten.

De omstandigheid dat betrokkene niet op de hoogte was van de stand van zaken in zijn verzoek om naturalisatie hadden betrokkene er niet van hoeven weerhouden zijn adreswijziging aan de IND bekend te maken. Nu betrokkene dit heeft verzuimd, terwijl hem bekend was dat het verzoek reeds op 5 juli 2002 naar de IND is verzonden, komt het feit dat hij mogelijk niet eerder dan in oktober 2004 kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van mijn beslissing en het verstrijken van de bezwaartermijn voor zijn eigen rekening en risico.

Overigens bestond eveneens de mogelijkheid voor betrokkene om op grond van artikel 6:12 van de Algemene wet een bezwaarschrift te richten tegen het uitblijven van een beslissing op zijn verzoek om naturalisatie. Betrokkene heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

In verband met het vorenstaande acht ik het bezwaarschrift, gelet op het bepaalde in artikel 6:6 j° 6:9 Awb niet-ontvankelijk en zie ik, gelet op artikel 7:3, aanhef en onder a Awb, af van het horen van belanghebbenden. Ik zie geen aanleiding om te horen aangezien er, nu er geen verschoonbare omstandigheden zijn voor het te laat indienen van het bezwaarschrift, in redelijkheid geen twijfel kan bestaan over de niet-ontvankelijkheid van het bezwaarschrift.

Indien u het met deze beslissing niet eens bent, kunt u daartegen beroep instellen bij de Rechtbank te Den Haag, sector bestuursrecht, Postbus 20302, 2500 EH Den Haag. Uw beroepschrift moet binnen zes weken na uitreiking van deze beslissing bij de rechtbank ontvangen zijn. U moet een kopie van deze brief bijvoegen bij uw beroepschrift.

Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Betrokkene kan ook, indien hij van mening is dat hij aan de voorwaarden voor naturalisatie voldoet, een nieuw verzoek om naturalisatie indienen. Een ontvankelijk verzoek zal vervolgens worden getoetst aan de voorwaarden voor naturalisatie die zijn opgenomen in de op 1 april 2003 in werking getreden Rijkswet op het Nederlanderschap.

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie in zijn
hoedanigheid van minister van het Koninkrijk,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

mr. A.J.M. Magram-Tetteroo, senior medewerker naturalisatie

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
tweede afdeling, enkelvoudige kamer

Reg. nr. AWB 05/3695 RWNL

UITSPRAAK
als bedoeld in artikel 8:77
van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Uitspraak in het geding tussen

s, wonende te

, eiser,

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder.

Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 20 december 2002 heeft verweerder het verzoek om naturalisatie van eiser afgewezen.

Bij besluit van 12 april 2005 (hierna: het bestreden besluit), verzonden op gelijke datum, heeft verweerder het hiertegen door eiser gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser bij brief van 30 mei 2005, ingekomen bij de rechtbank op dezelfde datum, beroep ingesteld.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Het beroep is op 9 augustus 2006 ter zitting aan de orde gesteld. Partijen zijn niet ter zitting verschenen.

Motivering

Ingevolge artikel 6:7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken. Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Awb vangt deze termijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 6:9 van de Awb is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen. Ingevolge het tweede lid van dit artikel is bij verzending per post een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

Reg.nr. AWB 05/3695 RWNL

2

Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

Eiser heeft het bestreden besluit op 19 april 2005 ontvangen. Het beroepschrift van eiser is op 30 mei 2005 per fax ingekomen bij deze rechtbank. Op het voorblad van de fax is aangegeven dat het volledige document met de bijlagen dezelfde dag met DHL naar de rechtbank zal worden opgestuurd.

De termijn voor het indienen van het beroepschrift is geëindigd op 24 mei 2005. Het beroepschrift is niet binnen de termijn ontvangen en evenmin binnen de termijn ter post bezorgd, zodat artikel 6:9, tweede lid, van de Awb hier niet van toepassing is. Hieruit volgt dat het beroepschrift niet tijdig is ingediend. De rechtbank dient te bezien of niet-ontvankelijkverklaring ingevolge artikel 6:11 van de Awb achterwege moet blijven.

Eiser heeft in dit verband aangevoerd dat hij eerst op 19 april 2005 het bestreden besluit heeft ontvangen doordat hij op [] woont en niet een dag na verzending van het besluit, zoals bij verzending per post binnen Nederland gebruikelijk is. Hierdoor kon hij niet van de volle zes weken van de beroepstermijn gebruikmaken. Volgens eiser ontstaat hierdoor rechtsongelijkheid tussen inwoners van Nederland en die van de Nederlandse Antillen.

De rechtbank overweegt dat voor eiser de wettelijke beroepstermijn geldt van zes weken die aanvangt op de dag na die waarop het besluit op voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. De wet voorziet niet in een aparte beroepstermijn voor personen die niet binnen Nederland wonen of verblijven. Eiser heeft voorts niet aangegeven om welke reden de na ontvangst van het besluit resterende termijn van 5 weken voor hem ontoereikend was en hij niet uiterlijk op 24 mei 2005 per fax - desnoods pro forma - beroep kon instellen. De rechtbank is dan ook van oordeel dat er geen omstandigheden zijn gebleken die maken dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is en daarmee nopen tot toepassing van artikel 6:11 van de Awb.

Het beroep is niet-ontvankelijk.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Reg.nr. AWB 05/3695 RWNf.

3

Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

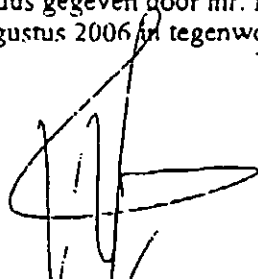
RECHT DOENDE:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Aldus gegeven door mr. D. Biever en in het openbaar uitgesproken op 16 augustus 2006 in tegenwoordigheid van de griffier mr. N. Abu Ghazaleh.

Voor eensluidend afschrift,
de griffier van de rechtbank 's-Gravenhage,

17 AUG. 2006

Verzonden op:

COVER SHEET

LAW OFFICES HART & ASSOCIATES

Walter Nisbeth Road# 89

Philipsburg, St. Maarten N.A.

P.O. Box 593

Telephone: (5995) 54-21777 Cellular: (599) 55-76555

Telefax: (5995) 54-21778

Sintmaarten_lawyers@inbox.com

TO: Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van Staten
Postbus 20019
2500 EA Den Haag, Nederland

FROM: Advokatenkantoor Hart & Associates
Mr. B.P. Hart

DATE: 27 September 2006

TELEFAX NUMBER: 0031 70 36 51380

REF.: Beroepschrift Nr. AWB 05/3695
RWNL

NUMBER OF PAGES, 43 , INCLUDING THIS ONE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
27 SEP 2006	
ZAAKNR.	✓ 6
AAN:	
BEHANDELD: CC:	PAR:

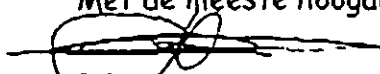
4971-A

Geachte heer mevrouw,

Hierbij treft u het beroepschrift betreffende opgemeld, het originele document wordt per post verzonden.

U naar behoren te hebben geïnformeerd.

Met de meeste hoogachting,

B.P. Hart

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Postbus 20019.
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 SEP. 2006	
ZAAKNR.	12a
AAN:	
BEHANDELD: ED:	FAR:

BEROEPSCHRIFT IN DE ZIN VAN DE ALGEMENE WET BESTUURSRECHT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren te in Jordanië,
thans wonende aan de hierna te
noemen **appellant**. Appellant kiest domicilie aan de Walter Nisbeth straat # 89, Philipsburg,
St. Maarten Nederlandse Antillen, ten kantore van Advocaten kantoor Hart en Associates, van
wie de advocate mr. B.P.Hart, verklaart door appellant te zijn gemachtigd te dezen te
occuperen- met het recht van substitutie- bepaaldelijk ook om dit beroepschrift te
ondertekenen en in te dienen.

Appellant heeft een vordering tegen **Immigratie en Naturalisatiedienst**, gevestigd te Sir
Winston Churchillaan 293, 2288 DC Rijswijk, Nederland, hierna te noemen **IND**.

Appellant tekent beroep aan tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage sector
bestuursrecht, tweede afdeling, enkelvoudige kamer, Reg. Nr AWB 05/3695 RWNL.
Voornoemde uitspraak is op 17 augustus 2006 gegeven door mr D.Biever en in het openbaar
uitgesproken op 16 augustus 2006. (productie I). Doch op 28 augustus 2006 door appellant
ontvangen.

Appellant kan zich met deze beslissing niet verenigen, omdat het in de gegeven
omstandigheden niet mogelijk is om "op tijd" binnen de gestelde termijn bezwaar/beroep aan
te tekenen. Appellant verzoekt alle reeds ingediende stukken als hierbij herhaald en ingelast te
beschouwen, zodat er een met inachtneming van het feiten relaas alsnog een positieve
beslissing kan worden genomen, conform het verzoek van appellant van dd 20 april 2001.

De feiten

1. Op 20 april 2001 heeft appellant een verzoek om naturalisatie ingediend bij de
immigratiedienst te St.Maarten Nederlandse Antillen, vide **Productie 2**. Het verzoek
is eerst op Curaçao administratief verwerkt waarna het doorgestuurd is op 5 juli 2002
naar IND in Nederland.
2. Daarna heeft appellant ettelijke malen contact opgenomen met het departement van
Justitie, afdeling vreemdelingendienst op zowel Curaçao als St.Maarten, iedere keer
appellant te horen dat er nog geen beslissing in zijn zaak was genomen door IND.
3. Uiteindelijk bleek bij telefonisch contact van appellant met het IND medio oktober
2004 dat er reeds een beschikking op 20 december 2002 in de onderhavige zaak was
gegeven door IND, vide **productie 3**. Het IND heeft toen naar eigen zeggen de
beschikking voor de tweede maal naar appellant opgestuurd. Deze beschikking is per
aangetekende post dd 20 oktober 2004 door appellant samen met een andere brief
van het IND ontvangen, vide **productie 4**.

4. Appellant heeft vervolgens binnen zes weken na ontvangst van de per aangetekende post ontvangen beschikking, op 25 november 2004 een bezwaarschrift ingediend, vide productie 5.
5. Het IND heeft aangegeven dat het niet-ontvankelijk verklaring bezwaarschrift te laat is ingediend en heeft appellant de mogelijkheid geboden bij brief van 21 januari 2005, vide productie 6, om verschoonbare redenen aan te voeren waarom de wettelijke gestelde bezwaartermijn van zes weken is overschreden. Appellant heeft dat per brief dd 18 februari 2005 gedaan, vide productie 7.
6. Tot slot heeft appellant bij schrijven van 12 april 2004 de mogelijkheid gekregen beroep aan te tekenen tegen de niet ontvankelijkheid, vide productie 8.

Gronden

Het IND heeft appellant niet ontvankelijk verklaard om de volgende redenen:

1. termijnoverschrijding
2. het niet appelleren van een fictieve weigering.

Ad 1. De beweerdelijke termijnoverschrijding

- a. Appellant heeft, na indiening van het verzoek om naturalisatie, verschillende keren contact opgenomen met de daartoe aangewezen instanties op Curaçao en St. Maarten, alsook met het IND. Appellant kreeg enkel als antwoord van de Antilliaanse instanties, dat het verzoek bij IND lag, terwijl IND iedere keer aangaf nooit het verzoek van appellant te hebben ontvangen. Medio oktober 2004 heeft appellant na voor de zoveelste keer het IND te hebben opgebeld, vernomen dat al vanaf 2002 een beslissing op zijn verzoek was genomen. Pas bij aangetekende brief dd 12 oktober 2004 heeft appellant van die beslissing kennis kunnen nemen. Ook de vreemdelingendienst op Curaçao dat belast is met het verwerken van verzoeken om naturalisatie op de Nederlandse Antillen) kreeg die beslissing pas op 20 oktober 2004, vide productie 9.
- b. Het is vaste jurisprudentie, van de hoogste Rechtscollege in Nederland, dat degene die een bepaald stuk moet versturen, verantwoordelijk is voor de wijze waarop de verzending daarvan geschiedt. Het IND heeft in haar beschikking dd 21 januari 2005 waarbij appellant niet ontvankelijk werd verklaard aangegeven, dat de bestreden beschikking enkele jaren eerder naar appellant is verzonden. Van die verzending werd er echter geen enkel bewijsstuk overgelegd, terwijl het IND weet, dan wel behoort te weten, dat officiële stukken, zeker als ze naar plaatsen, niet gelegen in Nederland, verzonden worden, aangetekend verzonden behoren te worden. Het IND heeft weliswaar aangevoerd dat appellant heeft aangegeven verschillende keren verhuisd te zijn, doch die bewering ontslaat IND nog niet van de plicht om beschikkingen aangetekend te versturen. Bij hetgeen IND heeft aangevoerd dient het volgende mede in acht te worden genomen:

- appellant is in tegen stelling tot wat het IND aangeeft, welgeteld een (1) keer verhuisd;
- op het vroegere adres van appellant wonen alleen kennissen van hem, en zij brengen alle voor hem bestemde stukken naar hem;
- appellant is bedrijfsleider van een grote zaak op en is daar zeer bekend;
- op (oppervlakte.....m2) kent bijna iedereen elkaar (kan vergeleken worden met een groot dorp in Nederland met ongeveer 40.000) inwoners, zodat het niet mogelijk is, dat appellant een (aangetekende) brief krijgt, maar dat die niet door de postbode of familie, of vrienden of huren aan appellant wordt overhandigd of bij appellant wordt bezorgd.
- De per aangetekende post verstuurd beschikking naar de vreemdelingendienst te Curaçao, naar appellant en naar de advocate van appellant zijn wel allemaal correct bezorgd. Waarom dan die ene beschikking van 2002 tot op heden niet bij appellant terecht is gekomen is voor appellant een groot raadsel; in ieder geval dient de niet-ontvangst daarvan voor risico en rekening van het IND te komen, nu het IND niet gekozen heeft voor de meest aangewezen vorm van verzending.

Ad 2 de fictieve weigering

- a. Appellant is verschillende malen met de vreemdelingendienst te Curaçao in contact getreden om na vraag te doen naar zijn aanvraag. Appellant diende daarbij rekening te houden met het feit, dat de telefoonverbindingen tussen Curaçao en St.Maarten niet altijd optimaal is en dat er nog een groot aantal personen voor een groot aantal zaken de vreemdelingendienst bellen, dat de vreemdelingendienst enkel onder kantoor tijden open is, gedurende welke tijden appellant ook dient te werken etc. etc. Kortom: appellant kon niet naar believen de vreemdelingendienst bellen en ook niet verwachten iedere keer contact te krijgen met een functionaris van de vreemdelingendienst. Op een gegeven ogenblik had appellant het geluk een functionaris te kunnen spreken; de vreemdelingendienst gaf aan, in juli 2002 het verzoek van appellant door te hebben gestuurd naar Nederland. Appellant blijft daarna informeren naar zijn zaak en kreeg iedere keer weer te horen dat de vreemdelingen nog geen beslissing had ontvangen van Nederland en dat zijn zaak in behandeling was.

Uit de administratie van de vreemdelingendienst blijkt dat de vreemdelingendienst op Curaçao pas op 25 oktober 2004 een beslissing op het verzoek van appellant heeft gekregen. Het bovenstaande geeft aan, dat appellant geen enkele reden had om te denken aan een fictieve weigering. Immers de zaak was in behandeling, dus er was geen weigering om te beschikken.

Pas als een zaak niet (meer) in behandeling is en er ook geen beschikking terzake gevallen is of zal worden genomen binnen een redelijke termijn, kan er sprake zijn van een fictieve weigering. In casu was sprake van behandeling, dus was er geen sprake van een fictieve weigering.

- b. Er kan trouwens geen sprake zijn van een fictieve weigering, omdat op het verzoek is beslist. Daar komt nog bij, dat het IND, door appellant in haar beslissing niet

ontvankelijk te verklaren en diezelfde beschikking appellant te verzoeken verschoonbare redenen aan te voeren voor de termijnoverschrijding, impliciet erkend verantwoordelijk te zijn voor de termijnoverschrijding door appellant. Immers, zou de situatie volledig zijn zoals het IND dat heeft beschreven in de bestreden beschikking, dan zou het IND eerst appellant hebben verzocht om verschoonbare redenen aan te voeren, en dan pas een beslissing hebben genomen over de ontvankelijkheid. Door een beslissing te nemen en daarop terug te komen bij beschikking dd 21 januari 2005, heeft het IND aangegeven een foute beslissing te hebben genomen.

Daar het in casu om al dan niet verschoonbare termijnoverschrijding gaat, is voormelde foute beslissing van het IND in strijd met de algemene beginselen van algemeen bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel. Dit daar haar onderzoek naar verschoonbare redenen is gestart nadat zij haar eerste beschikking die zij, bij de bestrede beschikking pas, nader heeft gemotiveerd, heeft teruggedraaid.

Het IND heeft bij appellant, door op de onder het vorenstaande beschreven wijze te handelen, het vertrouwen opgewekt dat ten minste haar bezwaar inhoudelijk zou worden behandeld. Immers, de data van verzending van de stukken door het IND en het Ministerie van Vreemdelingenzaken en Integratie waren bij het IND bekend, zodat, indien zij die stukken aangetekend hadden verzonden, er geen twijfel bij het IND zou bestaan betreffende de rechtmatigheid van een niet-ontvankelijkheid verklaring. Die twijfel blijkt uit het verzoek om verschoonbare redenen voor de heweerdelijke termijnoverschrijding aan te voeren.

Het IND bleef echter, ondanks dat zijzelf twijfelde aan de correcte verzorging van de desbetreffende stukken door haar persoon, op het standpunt staan dat appellant niet-ontvankelijk verklaard diende te worden. Het IND heeft als zodanig niet het door haar opgewekte vertrouwen van appellant gehonoreerd en heeft daardoor gehandeld in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Appellant is er dan ook heilig van overtuigd, ten onrechte niet-ontvankelijk te zijn verklaart, en verzoekt Uw Rechtbank het IND op te dragen het bezwaarschrift inhoudelijk te behandelen met veroordeling van het IND in alle kosten van deze zaak.

De opgesomde redenen voor de gebruikmaking van de volle zes weken is voor de bestudering van het materiaal en de afhankelijkheid voor het verkrijgen van documentatie van overheidsdocumenten en ingeval van een gemachtigde zal de er een afspraak moeten worden gemaakt met verweerder om de documentatie te bespreken.

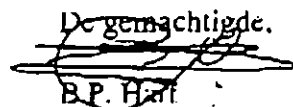
Tevens kan thans wederom worden aangevoerd dat onderhavige uitspraak heeft plaatsgevonden op 17 augustus jl., doch dat de uitspraak pas op 28 augustus is ontvangen, vide productie 1. Gesteld wordt in onderhavige uitspraak dat er geen andere regeling en termijn voor de Nederlands Antillen geldt, thans is evident dat het termijn discriminatoir is omdat de uitspraak bijna twee weken later pas is ontvangen/aangekomen op de Nederlandse Antillen! IN dit kader dient er wel degelijk rekening te worden gehouden dat niet aangetoond kan worden door appellant wanneer met inachtneming van de wettelijke bepalingen van het ABW de uitspraak en andere appellabele documenten ter post zijn bezorgd.! Appellant is dan ook van mening dat het niet ontvankelijk verklaren van zijn bezwaar op onjuiste gronden is gebaseerd, althans onredelijk is aangezien al dan niet ambtshalve rekening kan worden gehouden

omdat het termijn met inachtneming van de wettelijke bepaling van het AWB appellant steeds in een benadeelde positie plaatste in tegenstelling tot het termijn die hij beschikbaar zou hebben gehad indien hij zich in Nederland zou bevinden. (het financiële aspect daargelaten). In de procedure zijn er wel degelijk gronden aangevoerd die de termijnoverschrijding verschoonbaar doen zijn. Appellant heeft aangetoond dat de werkelijke termijn die hem gegund wordt in vergelijking tot de in Nederland woonachtige verweerders in feite rechtsongelijkheid impliceert. Nu het moment van ontvangst van de besluit/ uitspraak/ beslissing op de termijn zodanig inkort dat onmogelijk verwacht kan worden dat er binnen zes weken nadat het besluit is genomen gereageerd kan worden. Let wel de wetgever heeft met de zesweken beoogd dat er voldoende tijd gegund wordt aan verweerders om gemotiveerd te kunnen reageren.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat het onderhavige verzoek gedaan is begin 2001, en dat pas na veel inzet en inspanning van appellant hij de beslissing meer dan twee jaar na dato ontvangen heeft. In dit kader wordt dringend verzoek ook rekening te houden met de omstandigheden van het geval.

WESHALVE HET U MOGE BEHAGEN: om de beslissing op het bezwaar geheel of gedeeltelijk te vernietigen en een nieuw besluit te nemen in overeenstemming met het verzoek van appellant. IND te veroordelen in de kosten van het geding.

27 september 2006.

De gemachtigde.

B.P. Hart